

Методологічні пояснення

У кількості лікарських закладів, що надають амбулаторно-поліклінічну допомогу населенню, ураховано всі медичні заклади, що ведуть амбулаторний прийом (поліклініки, амбулаторії, диспансери, поліклінічні відділення лікарняних закладів, лікарські пункти охорони здоров'я тощо).

У лікарняних закладах обліковуються ліжка на кінець року, забезпечені необхідним устаткуванням і готові для прийому хворих, незалежно від того, зайняті вони хворими чи ні.

У загальній кількості лікарів враховано всіх лікарів з вищою медичною освітою на кінець року, які зайняті у лікувальних, санаторно-курортних, санітарних закладах, закладах соціального захисту, освіти, науково-дослідних інститутах, закладах, що здійснюють підготовку кадрів, в апараті управління закладами охорони здоров'я тощо. У цьому показнику до 2008 року були враховані як лікарі-стоматологи з вищою освітою, так і зубні лікарі, що мають середню медичну освіту. Починаючи з 2008 року у загальній кількості лікарів не враховуються зубні лікарі, що мають середню медичну освіту.

У кількості середнього медичного персоналу враховуються усі особи з середньою медичною освітою (крім зубних лікарів), які зайняті у лікувальних, санаторно-курортних, санітарних закладах, закладах соціального захисту, дошкільних навчальних закладах, школах, будинках дитини тощо на кінець року.

Захворюваність населення. Розподіл даних про захворювання населення за класами хвороб до 1999 р. здійснено відповідно до Міжнародної статистичної класифікації хвороб і причин смерті дев'ятого перегляду (1975 р.), з 1999 року – Міжнародної статистичної класифікації хвороб та споріднених проблем десятого перегляду (МКХ-10).